

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-3 У. 14205/14
29.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Десе Симић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., предузетника Б.Б. из ..., ... број ..., коју заступа Милена Кнежевић, адвокат из Ниша, Душанов базар, ТПЦ “Пирамида”, II спрат, локал 214, против туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Нишавски управни округ Ниш, Стахињића Бана број 1, ради поништаја решења туженог, број 920-361-35-00112/2013-06 од 13.08.2014. године, уз учешће заинтересованог лица Стамбене зграде у Улици ... број ..., у ..., коју заступа председник Скупштине станара стамбене зграде, В.В. из ..., ... број ..., у предмету накнадног издавања грађевинске дозволе, након одржане усмене јавне расправе 29.06.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној 29.06.2015.године, донео је

ПРЕСУДА

I Тужба се **УВАЖАВА СЕ, ПОНИШТАВА** решење Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Нишавски управни округ, број 920-361-35-00112/2013-06 од 13.08.2014. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II УВАЖАВА СЕ захтев тужиоца и обавезује тужени орган да тужиоцу накнади трошкове управног спора, у износу од 19.370,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, одлучујући о жалби Скупштине станара стамбене зграде у Улици ... број ..., у ..., поништено је решење о накнадном издавању грађевинске дозволе Управе за планирање и изградњу града Ниша, Уп.бр. 351-1/2945-2010-06 од 26.12.2012. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Тим првостепеним решењем, у ставу 1. диспозитива, одлучено је да се накнадно издаје грађевинска дозвола за реконструисани и дограђени стамбени објект колективног

становања, постојеће спратности По+П+4+део 5. спрата (подрум, призмеље, четири спрата и део петог спрата) и изведене спратности По+П+6+Пк (подрум, призмеље, шест спратова и потровље), укупне нето површине реконструисаног и дограђеног дела објекта 474,58 м², и то: 1 стан у дограђеном петом спрату, 5 станова у реконструисаном и дограђеном шестом спрату и 3 стана и део дупекс стана са шестог спрата и ... атеље у реконструисаном и дограђеном поткровљу, на к.п. бр. ... (стари број), нови к.п. бр. ... КО ...-..., у ..., У Ул. ... бр. ..., док је ставом 2. диспозитива, одређено да је грађевинска дозвола издата јер наведени реконструисани и дограђени стамбени обајекат испуњава прописане услове за грађење. Ставом 3. диспозитива истог првостепеног решења, одређено је да су саставни делови решења, геодетски снимак објекта, решење, пројекат изведеног објекта и извештај о техничкој контроли, означени у овом ставу диспозитива решења, а тачком 4. диспозитива, одређено је да ово решење не може служити као правни основ за стицање права својине у смислу члана 20. став 2. и члана 22. Закона о основама својинско правних односа и на основу ње се не може извршити укњижба у земљишне књиге или катастар непокретности али исто обуставља даље вођење поступка у предмету бесправне градње код ресорног надлежног органа Градске управе града Ниша, док је тачком 5. диспозитива, одређено да се по правноснажности овог решења, власници појединачних станова у згради могу обратити овој управи појединачних захтевима за издавање грађевинске дозволе за етаже делове стамбеног објекта, а након сукцесивног плаћања накнаде за уређење градског грађевинског земљишта за посебне физичке делове зграде.

У тужби поднетој Управном суду 06.11.2014. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и наводи да је у конкретном случају жалба изјављена од стране неовлашћеног лица, при чему у образложењу оспореног решења нису дати разлози због којих тужени орган налази да је жалилац стекао својство узгредне странке – интервениента и која права и интересе штити. Истиче да жалилац није учествовао у првостепеном поступку, због чега није јасно како је жалилац сазнао за првостепено решење и да ли је у прописаном року изјавио жалбу, као и да ли су се стекли законски услови за поступање по жалби. Додаје да је жалба изјављена после више месеци од уручења првостепеног решења странкама из доставне наредбе, због чега је изјављена након правноснажности наведеног решења. Указује да је у време када је одлука Уставног суда ступила на снагу, решење првостепеног органа већ постало правноснажно, јер су сва лица из доставне наредбе примила наведено решење и протекао је рок за жалбу, при чему ни оспорено решење није достављено наведеној стамбеној згради. Наводи да је на основу закљученог уговора о међусобним односима, овереним пред Општинским судом у Нишу, Посл. бр. 2531/07 од 27.02.2007. године, постао власник равног крова, како стоји у члану 1. уговора, због чега је по том основу стекао право да изврши допуну петог спрата, надградњу још једног спрата и крова, у складу са дозволом издатом од стране надлежног органа, при чему је Скупштине станара стамбене зграде у Улици ... број ..., у ..., била сагласна да тужилац изгради одговарајуће станове, без прецизирања структура и површина станова, већ је инсистирало само на површини и спратности, док је структура везана за дозволу издату од стране надлежног органа. Истиче да је прибавио решење о одобрењу за градњу 02.07.2007. године, а да се једино одступање у односу на издату грађевинску дозволу, огледа у томе да је уместо дуплекс станова формирао посебне стамбене јединице, без било каквих промена спољних габарита изграђене површине, у складу са уговором о међусобним односима и анексом тог уговора. Додаје да је изјављивањем жалбе и спречавањем тужиоца да прибави накнадно одобрење за градњу, Скупштине станара

стамбене зграде, повредила одредбе закљученог уговора о међусобним односима. Предлаже да Суд уважи тужбу и приначи или укине оспорено решење, јер је жалба изјављена неблаговремено од стране лица које нема својство заинтересованог лица и што је првостепено решење у време изјављивања жалбе већ постало правноснажно.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет овог управног спора и одговор на тужбу, у коме остаје при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Заинтересована Стамбена зграда у Улици ... број ..., у ..., дала је одговор на тужбу, у коме оспорава све наводе тужбе и наводи да је наведена стамбена зграда закључила са тужиоцем уговор о међусобним односима од 27.02.2007. године, али да је током градње, тадашњи председник скупштине станара зграде Г.Г., без одлуке и знања скупштине станара закључио анекс уговора, по коме је тужиоцу дозвољено да надзида 474,58 м², уместо уговорених 180 м², што је стару зграду изграђену 1960. године оптеретило и довело до урушавања зграде и појединих станова, при чему тужилац није извео бројне уговорене радове. Истиче да је решење о накнадном издавању грађевинске дозволе првостепеног органа од 26.12.2012. године, достављено стамбеној згради преко курира првостепеног органа после скоро годину дана, јер је достава покушавана више пута, али се пошиљка враћала неуручена, са напоменом да је прималац непознат, с обзиром да је првостепеном органу од стране Б.Б., власнице тужиоца, дато непостојеће име председника скупштине станара зграде, због чега је са закашњењем наведено решење достављено председнику скупштине стамбене зграде, након чега је у законском року изјављена жалба против наведеног решења првостепеног органа. Додаје да се пред Основним судом у Нишу води спор против тужиоца, ради поништења анекса уговора, при чему тужилац није испунио ни обавезе из основног уговора. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу 29.06.2015. године, у смислу одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), којом је прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима, у присуству законског заступника тужиоца предузетника Б.Б. и пуномоћника тужиоца Милене Кнежевић, адвоката из Ниша, као и законског заступника заинтересоване Стамбене зграде, председника Скупштине станара стамбене зграде В.В. из ..., а у одсуству уредно позваног туженог органа.

Пуномоћник тужиоца је у речи на усменој јавној расправи, остао у свему код навода изнетих у тужби, с тим што је посебно указао да је парнични поступак пред Основним судом у Нишу, који се тиче анекса уговора, окончан правноснажним решењем надлежног суда. Указује да је тужени орган у оспореном решењу погрешно означио Скупштину станара стамбене зграде, која не може бити странка у поступку, с обзиром да Стамбена зграда нема правни интерес и не може да буде странка у поступку, будући да је тужилац извео радове према основном уговору који је закључен са Стамбеном зградом, при чему је решење првостепеног органа од 26.12.2012. године, постало правноснажно, а овде заинтересовано лице није могло да изјави жалбу против наведеног решења, већ је евентуално могло да користи неко од законом прописаних ванредних правних средстава. Истиче да је решење првостепеног органа постало правноснажно, због чега тужени орган није могао да примени наведену Одлуку Уставног суда, јер би разлог за поништај решења које је донето применом одредаба закона чије су одредбе

оглашене неуставним, дошло у обзир само ако то решење није правноснажно, што је прописано Законом о Уставном суду Републике Србије. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорено решење, а туженог обавезе да му накнади трошкове управног спора, за приступ на усмену јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, као и за судске таксе за тужбу и одлуку, у висини прописаној Законом о судским таксама.

Законски заступник заинтересованог лица је у речи на усменој јавној расправи, остао у свему код навода изнетих у одговору на тужбу, с тим што је посебно указао да је жалба против првостепеног решења изјављена у законом прописаном року, рачунајући од дана када је првостепено решење уредно достављено заинтересованом лицу. Истиче да Стамбена зграда има правни интерес да учествује у поступку накнадног издавања грађевинске дозволе, односно легализације, будући да је тужилац изводећи уговорене радове уништила зграду, при чему су тачни наводи пуномоћника тужиоца да је парнична тужба за раскид Анекса уговора одбачена из процесних разлога, али да је Стамбена зграда поднела нову тужбу и парнични поступак је у току. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, као и навода пуномоћника тужиоца и законског заступника заинтересованог лица са одржане усмене јавне расправе, а након извођења доказа, читањем и увидом у све доказе у списима ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења тужени орган је, између осталог, нашао да је у спроведеном поступку утврђено да је А.А. из ..., као власник посебног физичког дела објекта, уз захтев приложила сву потребну документацију сходно члану 189. Закона о планирању и изградњи, због чега је њен захтев усвојен и издата грађевинска дозвола, у смислу одредбе члана 195. истог закона. Тужени орган налази да је одлуком Уставног суда Републике Србије, Број I Уз-295/2009 од 06.12.2012. године, која је објављена у “Службеном гласнику РС”, број 50/13 од 07.06.2013. године, утврђено је да одредбе чл. 185. до 200. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, број 72/09, 81/09 - исправка, 64/10 - УС и 24/11), нису у сагласности са Уставом, а којим одредбама је уређен институт „легализације објекта“, као накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе за објекат, односно делове објекта изграђене или реконструисане без грађевинске дозволе, при чему је одредбом члана 60. став 1. Закона о Уставном суду, прописано да се закони и други општи акти за које је одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, не могу примењивати на односе који су настали пре дана објављивања одлуке Уставног суда, ако до тог дана нису правоснажно решени. Према налажењу туженог органа, како ова управна ствар није правноснажно решена до објављивања одлуке Уставног суда 07.06.2013. године, то је настала немогућност примене неуставних одредби института легализације, садржаних у одредби члана 185. до 200. Закона о планирању и изградњи, због чега је тужени орган у извршењу одлуке Уставног суда, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), између осталог, прописано је да у осталим стварима образложење решења садржи: кратко излагање

захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, док је одредбом члана 235. став 1. истог закона, прописано да се одредбе овог закона које се односе на првостепено решење сходно примењују и на решења која се доносе по жалби.

Према одредби члана 39. Закона о општем управном поступку, странка је лице по чијем захтеву је покренут поступак или против кога се води поступак, или које, ради заштите својих права или правних интерес, има право да учествује у поступку, док је одредбом члана 44. став 1. истог закона, прописано да ће у току целог поступка орган по службеној дужности пазити да ли лице које се појављује као странка може бити странка у поступку и да ли странку заступа њен законски заступник, односно овлашћени представник. Одредбом члана 57. став 1. истог закона, прописано је да поднесак мора бити разумљив и да би се по њему могло поступати треба да садржи нарочито: означавање органа коме се упућује, предмет на који се односи, захтев, односно предлог, ко је заступник, пуномоћник или представник, ако га има, као и име и презиме и пребивалиште, односно боравиште (адресу) или фирму и седиште подносиоца, односно заступника, пуномоћника или представника, док је одредбом члана 58. став 1. истог закона, прописано да ако поднесак садржи неки формални недостатак који спречава поступање по поднеску или ако је неразумљив или непотпун, орган који је примио такав поднесак учиниће све што треба да се недостаци отклоне и одредиће подносиоцу рок у ком је дужан да то учини. То се може саопштити подносиоцу телефоном или усмено ако се подносилац затекне код органа који саопштава да поднесак садржи недостатке. О учинијеном саопштењу орган ће ставити забелешку на спису.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о општем управном поступку, Суд налази да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, јер образложење оспореног решења не садржи разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а те повреде правила поступка су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари. Ово због тога што је, према налажењу Суда, тужени орган оспореним решењем одлучивао о жалби Скупштине станара стамбене зграде у Улици ... број ..., у ..., изјављеној против решења о накнадном издавању грађевинске дозволе Управе за планирање и изградњу града Ниша, Уп.бр. 351-1/2945-2010-06 од 26.12.2012. године, при чему у образложењу оспореног решења није дао разлоге у погледу својства подносиоца жалбе, односно да ли се као странка у поступку јавља Стамбена зграда, која има својство правног лица, или Скупштина станара стамбене зграде, која нема својство правног лица, већ је орган стамбене зграде, иако је тужени орган дужан да у току целог поступка по службеној дужности пазити да ли лице које се појављује као странка може бити странка у поступку и да ли странку заступа њен законски заступник, односно овлашћени представник, у смислу одредбе члана 44. став 1. Закона о општем управном поступку, на шта је основано указао пуномоћник тужиоца на одржаној усменој јавној расправи. Према налажењу Суда, ако се у примени Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", број 72/09, 81/09 - исправка, 64/10 - УС и 24/11), у управном поступку као подносилац поднеска, а тиме и жалбе, појави Скупштина станара стамбене зграде, надлежни управни орган претходно мора учинити све што треба треба да се отколне недостаци у погледу формалних недостатака поднетог поднеска, који спречавају поступање по њему, у смислу одредбе члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку, због чега је тужени орган у конкретном случају требало да позове

подносиоца жалбе да у остављеном року уреди изјављену жалбу, тако што ће означити својство подносиоца жалбе. Како тужени орган у поступку по жалби изјављеној против ожалбоног решења о накнадном издавању грађевинске дозволе Управе за планирање и изградњу града Ниша, Уп.бр. 351-1/2945-2010-06 од 26.12.2012. године, није тако поступио, то су према налажењу Суда, оспореним решењем повређена правила поступка на штету тужиоца, а те повреде су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, на основу одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11,... и 55/14), које се сходно примењују у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев основан. Ово због тога што је тужилац, у смислу одредбе члана 163. став 2. Закона о парничном поступку, определио трошкове које је имао у вези са покретањем овог управног спора, а које је Суд, на основу Тарифног броја 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, број 121/12), одредио за приступ на одржану усмену јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, а према Тарифном броју 28. и 29. Закона о судским таксама (“Службени гласник РС”, бр. 28/94,... и 93/14), за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара и за таксу за пресуду у износу од 980,00 динара, због чега је Суд досудио тужиоцу укупне трошкове управног спора, у износу од 19.370,00 динара, одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 29.06.2015. године, II-3 У. 14205/14

Записничар,
Небојша Стојановић, с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП